

Kalėdų Varpai

Kalėdų žvaigždė suspindėjo padangėj—
Ir juodasai kryžius pražydo ugnia.
Už šviesiąją dieną mokėti reik brangiai.
Išganyto žodis—širdies tik dugne.
Tiek amžių praėjo, į nežinią dingo.
Akių tiek žiūrėta į dangų žvaigždėtą.
Zmogus gi vis siekia rytojaus didingo.
Vis grudo sau dvasią džiaugsmu pažadėtu.
Pasaulis toks senas, žmogus gi vis jaunas.
Kam žvaigždės aukštai taip, o žemėj šioj—kryžius?
Štai delčius auksinis į debisį pjaunas,
O varpas vis gaudžia, laimėt pasiryžęs.
O žvaigždės, tos žvaigždės! Taip šviesiai jos mirksi!!
Joms šviečiant ir kryžiaus papėdėj gražu.
Be kryžiaus, be skausmo dangaus sau nepirksi.
Pasaulis atgimsta ne žygiu mažu.
Kalėdų žvaigždė, kaip Madonos tos akys.
Liepsnodama maldo krutinės skausmus.
O varpas, lyg dainius nuo saulės apakęs,
Dainuoja, kad žengia palaime pas mus.

Lietuvos Pakrantėj—Klaipėdoj Stovi Tylus Sargybinis Žibintuvas.

Kalėdų Papročiai

Saulės Sugrįžimo Šventė.

Jau nuo seniausių laikų beveik visos indoeuropiečių tautos šventę vadinamasias žiemos šventes. Tų švenčių pagrindas yra gruodžio 25 diena, jo gamtos gyvenimo atgimimo simbolis. Ta saulės grįžimo ir naujo gatos atgimimo šventė jau buvo švenčiama senovės romėnų vadinamosiomis saturnlijomis. Iš tų laikų yra kilęs ir Kalėdų dovanų bei vaisių paprotys. Senovės lietuviai taip pat iškilmingai šventė žiemos šventės ir džiaugėsi naujo gyvenimo atgimimu, saulės ir šviesos grįžimo diena. Kadangi tos šventės simboliška darčiau sutapo su Kristaus idejų pobūdžiu, tai vėliau daug stambeldiškių papročių pateko ir į krikščioniškąsias Kalėdų šventes. Kristaus gimimas ir naujo gamtos gyvenimo atgimimas bei saulės ir šviesos grįžimas ilgainiui sudarė Kalėdų švenčių turtingus papročius, kurie paplito visose krikščioniškose pasaulio tautose. Vietoje stambeldiškių papročių vėliau įsigalėjo Kristaus gimimo istorijos atvaizdavi-

mas su kalėdinėmis giesmėmis, vaidinimais ir kitais papročiais. Ypačiai seniai įsigalėję yra kalėdiniai Kristaus vaidinimai — misterijos, kurie žiemos švenčių laiko tarpu buvo suskirstyti į tris dalis: Trijų Karalių vaidinimus, Piemetų, y. saulės grįžimo diena, naujo gamtos gyvenimo atgimimo simbolis. Ta saulės grįžimo ir naujo gatos atgimimo šventė jau buvo švenčiama senovės romėnų vadinamosiomis saturnlijomis. Iš tų laikų yra kilęs ir Kalėdų dovanų bei vaisių paprotys. Senovės lietuviai taip pat iškilmingai šventė žiemos šventės ir džiaugėsi naujo gyvenimo atgimimu, saulės ir šviesos grįžimo diena. Kadangi tos šventės simboliška darčiau sutapo su Kristaus idejų pobūdžiu, tai vėliau daug stambeldiškių papročių pateko ir į krikščioniškąsias Kalėdų šventes. Kristaus gimimas ir naujo gamtos gyvenimo atgimimas bei saulės ir šviesos grįžimas ilgainiui sudarė Kalėdų švenčių turtingus papročius, kurie paplito visose krikščioniškose pasaulio tautose. Vietoje stambeldiškių papročių vėliau įsigalėjo Kristaus gimimo istorijos atvaizdavi-

Daug vėliau už kitus kalėdinius papročius teįsigalėjo vadinamoji Kalėdų Eglutė. Jos tėvynė yra Elzasas. 1494 metais tulas Sebastianas Brandtas savo darbo "Narrenschiiff" 65 skyriuje aprašo paprotį namuose bei žalią eglutę simeigti. Apie 1600 metus Schlettstade buvo išstatyta beveik pati pirmoji Kalėdų eglutė su obuoliais ir kitais papuošimais. Per Tris Karalius vaikai turėjo tą eglutę sunaikinti. Apie 1605 metus tokia pat eglutė buvo išstatyta ir Strassburge.

Ka Dirba Ir Parduoda Djevus

SUNUS TĖVO PĖDOMIS

Lietuva garsi pakelėse rymančiais stilingais kryžiais ir galaulakėse susimąsčiusiais rupintojėliais, kurie išreiškia mūsų sodiečio širdyje ilgais amžiais kauptą sielvartą ir sunkią svetimųjų priepaudos našatą. Nerasdamas paguodos baudžiauninkas pakelėse ir galaulakėse statė kryžius ir rupintojėlius, pamaldžiai praėdamas jiems kėlė kepturę, vildamas užtarmo ir paguodos, kurios žemėje jis nerado. Pakelėse dygo kryžius po kryžius, rupintojėlis po rupintojėlio. O sodžiuose vis gausėjo "dievdirbiai". Ir taip mūsų šali garsėjo ne žymiais išradimais ar dideliais mokslu pasiekimais, bet nuostabiais kryžiais ir sievartingų veidų rupintojėliais, sukurtais pagarato sodiečio "dievdirbio."

Po ilgų priepaudos metų pagaliau lietuvis sulaukė ilgai svajotos laisvės. Nauji atėjo rupečiai ir naujas gyvenimas, daug spartesnis negu buvusias. Stigo lietuvių laiko leisti akims išleisti rupintojėlio sukauptame veide. "Dievdirbio" darbas mažiau reikalaujamas. Metai po metų baigia savo kelia eiti apšarmuosiusiais plaukais sunkių lietuvių dienų medyje reiškęjai.

Čia mes, lydimi B. Buračo pasakojimų, kuris prieš 10 m. aplankė apie 50 dievdirbių, nueisime į gyvųjų dievdirbių gryčias ir atsisėdę šalia varstoto, prie kurio šie seneliai drožia statulėles su jais pasikalbėsime apie buvusias dienas ir apie dabartį.

Pirmaisia vykstame į Kražius, apylinkės gyventojų klau sinėdami, kur gyvena dievdirbis Orvidas.

—O, jis jau senas ir niekur nesirodo, gal but miręs,—vienas spėliodamas patako.

apsamanojusį kryžių prie sodybos kalba senyvas Kražių apylinkės gyventojas.

Pagaliau trečias pasako,—kad Orvidas gyvenęs Kražiuose.

Jį randame palinkusį prie lango ir drožiantį kažkurio šventojo statulėlę. Orvidas pilno veido žmogus, pasiekęs jau 69 m. Buvo svetimųjų priepaudos metais išvykęs į Ameriką, bet vėl grįžo į gimtąjį kraštą. Orvido tėvas taip pat buvo "dievdirbis." Sunus eina tėvo pėdomis. Tėvas "dievdirbio" amatu vertėsi iki žilos senatvės. Kurį laiką ir tėvas ir sunus—abu "dievdirbiai"—darė pakelių kryžius ir koplytėles. Daug jų darbų puošia Kražių apylinkes. Už dešimties kilometrų paklausk Orvido, visuomet išgirsi atsakymą:

—Žinau, žinau, geras jis "dievdirbis."

Kadangi ir sunus ir tėvas darė kryžius ir koplytėles, tai žmonės dabar dažnai neskiria, kuris darbas jaunesniojo, kuris vyresniojo dievdirbio. Taip pat dažnas pasakys, kad "dievdirbis" Orvidas miręs, visai nežinodamas, jog tėvo pėdomis eina jo sunus.

—Kiti dabar laikai,—padėjęs į šalį kaltą sako "jaunasis" Orvidas.—Anksčiau su tėvu, kaj jis dar buvo gyvas, nespėjome patenkinti sodiečių pareikalavimų. Vienas prašė padaryti kryžių, kitas koplytėlę, trečias koki nors šventąjį. O dabar retai kas užėina. Ir dažniausiai ne naujų kryžių užsakyti, bet prašo, kad sutaisyčiau senąjį, jau griuvantį. Kai atneša, perdažau, pataisau kas reikalinga, ir darbas baigtas.

Tai pasakęs Orvidas dešinią ranką atidaro spintelę ir išima ryškiomis spalvomis nudažytą paukščiuką.

—Kai kryžių ir koplytelių mažai kas užsako, darau vaikams žaislus. Gal teko Kaune

jų matyti, mano šitie darbai ir ten pasiekia,—jis pasako ir nusišypso.

Iš tiesų Kaune ne kartą teko tokių žaisliukų matyti. Mes stebimės, kaip jie tokį kelią gali nukeliauti. Į tai, lyg sužinojęs musų mintį, atsako patį dievdirbis:

—Pauperai (karabėlnikai) šitų dabar daug reikalauja. Su jais ir Kauną pasiekia. Šventieji šių laikų žmonėms mažai rupi. Prieš kiek laiko į vienus atlauidus nusivežiau šventųjų, išstaciau ant staliuko ir laukiu pirkėjų. Prieš vienas vyras žiūrėjo žiūrėjo ir paklausė:

—Ko vargsti su jais, manai, kad kas juos pirsks?

Seno dievdirbio veidas užsidega:

—Ką aš jam galėjau pasakyti už tokį šventųjų negerbimą? Išbariau ir gana. O tik jiems padaryk kokią nuogybę, tai visi puls kaip musės ant medaus.

"Dievdirbis" Orvidas, nors jau sulaukęs žilo plauko ir turį širdies ligą, dar vis galvoja persikelti gyventi į didesnę miestą. Nors žaisliukų ir yra pareikalavimas, tačiau jam daryti rupintojėlius.

—Kartais galvoju mesti Kražius. Gal kitur daugiau galėčiau dirbti.

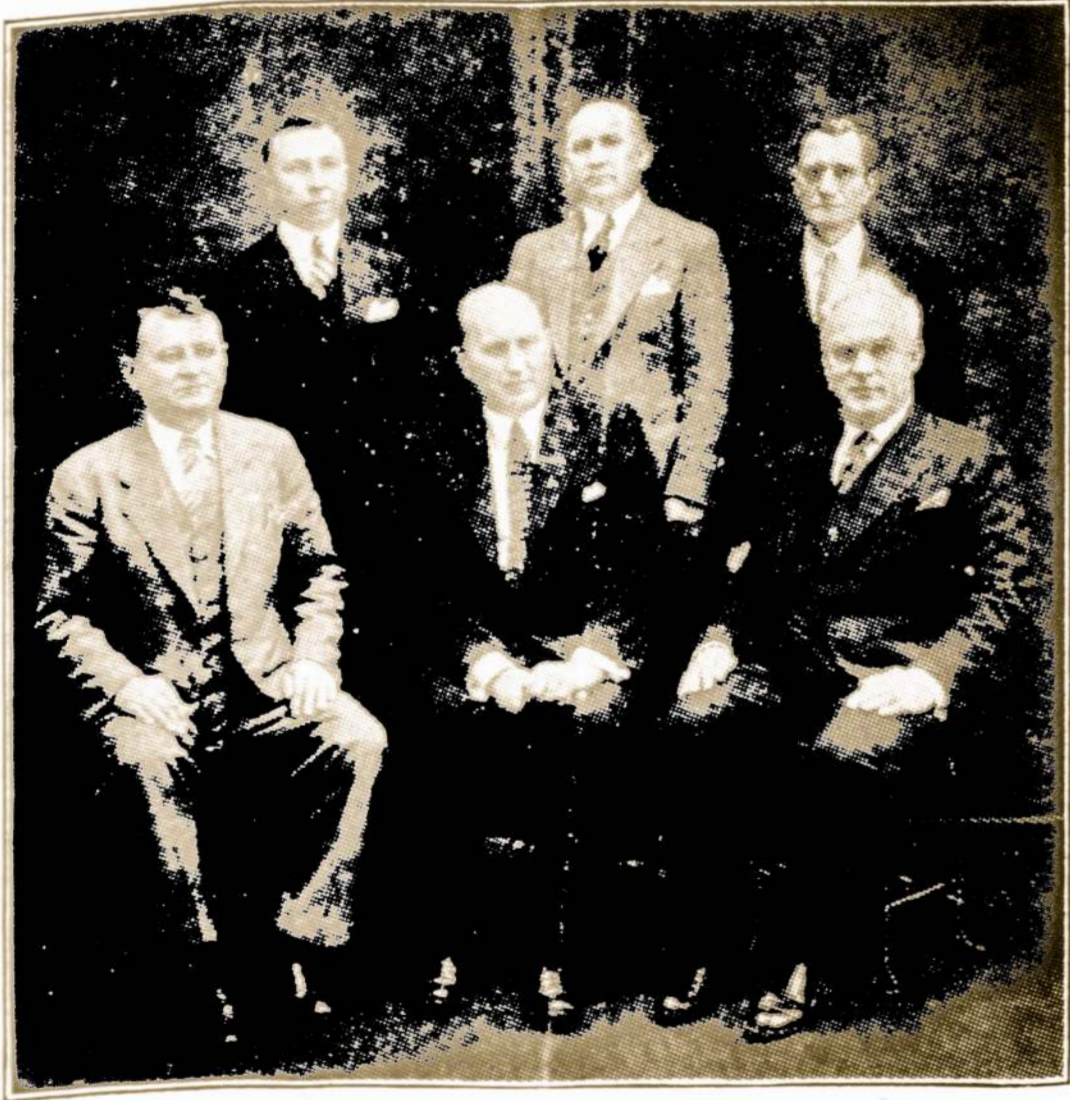
Bet atsiminęs, kad dėl širdies ligos vos įstengia per nedidelį kambarį pereiti, susimąstęs pasako:

—Ko man rupintis. Kiek čia begyvensiu, nes širdis kaip ant plauko kabo, aną dieną jau buvau nuviręs...

Nežiūrėdamas senatvės ir silpnos sveikatos, dievdirbis Orvidas nuo ankstauro ryto iki sutemų sėdį kambaryje ir nuolat su darbu rankose. Su mumis besikalbėdamas jis tik aki mirkų atsikvepia ir vėl palinksta prie darbo.

Atsisveikinę su senų žemaičių dievdirbiu išeiname iš mies-
telio

Reikia mokėti netik žiūrėti, bet ir matyti.
Vienas paveikslas yra vertas 10,000 žodžių.
Kynų priezodis.
Levas net "iš akmenio vandens išspaudžia," o arklys vos pakaustyta koja kibirkštį išspūria, o vistiek levas pripažino arklį drutesniu.

Peoples Rakandų Bendrovės valdyba, direktoriai, visa darbininkų organizacija—sveikina savo prietelius ir rėmėjus, visus lietuvius
SU KALĖDŲ ŠVENTĖM
Velindami sveikatos ir moderniško gyvenimo turint patogius namų reikmenis

PEOPLES
FURNITURE
MANUFACTURING COMPANY

2536-40 W. 63rd Street
4179-83 Archer Avenue
CHICAGO, ILL.

Linksmu Kalėdų

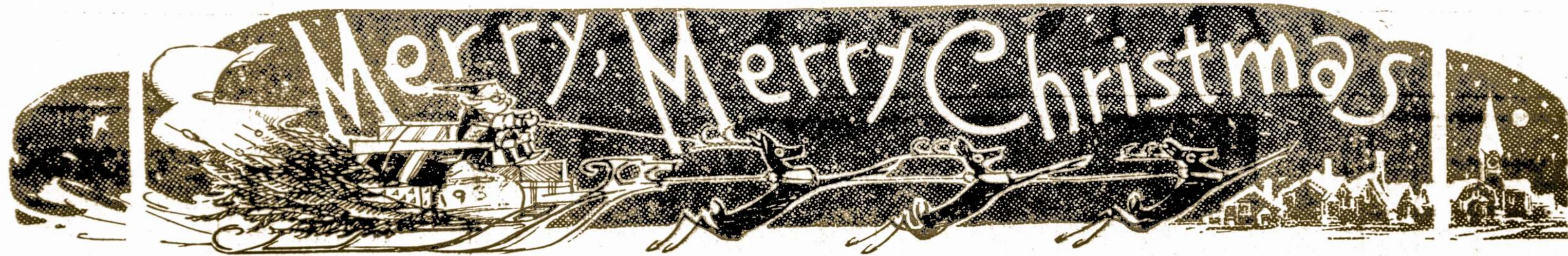
Sveikinam Visus Chicagos Lietuvius Kalėdų Šventėse ir Linkim, Kad Jūs Butu Kuolinksmiausiasios.

D. PIVARUNAS

Piwaronas Baking Co.
4622 SO. MARSHFIELD AVE.
Chicago, Illinois

KEPEJAI LAIMETOJŲ DUONOS —
"The Winner"
Pripažinta Chicagos Kepėjų Kaip Geriausia BALTA DUONA
Taip Pat Kepam Ruginę — Lietuvišką Duoną.

Senovės Lietuvių Kovos už Laisvę

Lietuva Apsaugojo Vakarų Europą Nuo Totorių

Reikšmingas Istorijoj Mušis. Kunigaikščio Erdvilos Sumanumas. Kas Atnešė Lieviam Laimėjimą?

Pradžioj trylikto šimtmečio Mongolų vadas Čingischanas užėmė visą Aziją ir pakliau užpuolė rusus. Po keleto metų visa tų laikų Rusija pateko mongolų nelaisvėj. Užkariautojų vadas dabar atkreipė savo dėmesį į Lietuvą. Sekdamas anų laikų papročius, jis pasiuntė penkis atstovus su dideliu buriu palydovų į Naugardėlį, kur gyveno tuomet Pietų Lietuvos kunigaikštis Erdvilas. Mongolai pareikalavo, kad Lietuva geruotu pasiduotų ir mokėtų jiems kasmet didelių mokesnių.

Padėtis buvo rimta. Priešai stovėjo prie vartų, o lietuviai buvo nepasiruošę ir nesutarę.

Tuomet kung. Erdvilas panaudojo gudrumą. Mongolų atstovus jis gražiai priėmė, vaišino per dvi savaites ir tyčia tęsė derybas.

O tuomet tarpu jis skubiai pasiuntė savo įgaliotinius į Zemaitiją, Aukštaitiją ir Jotvingių kraštą šaukdamas visus į pagelbą. Kai lietuviai pradėjo rinktis iš visų pusių, tai Erdvilas atsiskakė priimti mongolų sąlygas. Mongolai užpyko ir pagrasino sunaikinti visą Lietuvą.

Bet Erdvilas nukabinęs nuo sienos du kardus padavė juos pasiuntiniams, sakydamas:

"Aš siunčiu šiuos kardus jums viešpačiui, užvaldžiusiam pusę pasaulio. Tegul jis išitiki na mūsų kardo kietumą ir būna tikras, kad jam nepasiseks nugalėti Lietuvą."

Mongolai arba totoriai pradėjo žygi prieš Lietuvą. Jie perėjo Dniepro upę ir apsislėjo prie Tripenkos. Būriai žvalgų buvo pasiųsti į Lietuvos pusę iširti kokiais keliais žygiuo

ja lietuviai ir kiek jų yra.

Kun. Erdvilas, subūręs savo dalis, slaptai prisiartinio prie totorių. Pailsėję per naktį, lietuviai užpuolė iš dviejų pusių. Mušis tęsėsi iki pietų. Totoriai buvo išsklaidyti ir visiškai sumušti. Jų rezervai, kurie turėjo ateiti į pagelbą, matydami neišvengtina smugį, skubotai pasitraukė. Daug jų paskeno kraustantis per Tripenkos upę.

Po šito smugio, totoriai daugiau nebebandė užpildinti Lietuvos ir prasiveržti į Vakarų Europą. Jei lietuviai būtų pralaimėję, tai Europoj gal ir iki šios dienos viešpatuotų mongolai arba totoriai.

— J. Hertmanavičius.

Kiek Kainavo Pastatyti Salamono Šventyklą?

Garsioji šventykla Jeruzalėj, kurią pastatė Judėjos karalius Salomonas (971-933 prieš Kristų) kainavo milžinišką sumą pinigų. Dešimtis tūkstančių žmonių kirto medžius Libanone kalnuose; 70,000,000 žmonių vilko medžius ir akmenis. Darbai tęsėsi septynių metų.

Į šventyklą papuošimams buvo įdėta keturi bilionai dolerių vertės auksas ir sidabras. Kunigų ir giedorių apsirūdimai kainavo virš milijono dolerių. Muzikalių instrumentų buvo \$300,000. Taigi, apskaičiuojama, jog Salomono bažnyčia kainavo apie 34 bilionus dolerių.

Ona Mečiūtė Nesugrįši

Nesugrįši, žinau,
Ir nelauksiu tavęs;
Tik tos akys dangaus
Vis į praeitį kvies...

Tik tie vėjai laukų
Tavo vardą man neš,
Tik žiedai kur žydės,
Vis ilgėsis tavęs.

Tik daina kur nuklys,
Lyg rauda vis skambės,
Tik paslėptas virpės
Skausmo žodis širdies.

Nors ir žemė plati,
Nors ir melsvas dangus,
Nepaskęs liudėsysis
Nei šis šauksmas aitrus.

Kai pavasariai grįš,
Nepradžiūgins jau nieks,
Ir žiedai, ir širdis
Jau užmiršt nepajęgs.
Vilnius.

Kol moteriškė jauna, jos skruostai raudoni, akys pilnos gyvybės, tai pasaulis jai šypsosi. Gi sulaukus senatvės, kuomet plaukai prazilę, veidas raukšlėtas, tuomet pasaulis žiovuoja į ją žiurdamas.
Elsie Robinson.

Tik vidutinis upas mums
Laikytis lygsvaroj garbės.
J. Tumenas.

Kompasas išrastas 13-me
šimtmečiuje.

Vai Užkit, Gauskit.

Vai užkit, gauskit,
Girioso medeliai—
maži mūsų broleliai.

Vai užaugs užaugs
mūsų broleliai,
girelės kirtėjėliai.

Girelėj kirto,
pagiry statė,
į viešelėlį vežė.

Vai ir išstatė
margą dvarelį
trimeturiams kampeliais.

Kožnam kampely
ryts vakarėlis
gegutėlė kukavo,

kol iškukavo,
kol išviliojo
iš močiutės dukrelė.

(Žmonių daina).

Žydėsi, Lietuva

Ateis žiedams mergaitės meilė
Laukuose vasaros gražios.
Apsnigsit, vėsnųjų ilgos eilės,
Be galo ir pradžios.

Artojai žengs paguosti lauko,
Sodybos, kvepiančių miškų.
Stebėti, debesys kaip plaukia
Gegutės džiugėsiu—kuku...

Paukšteli, tu, čiulbėsi dainą
Sode, žieduose man.
Senoj lušnelėj vaizdą mai-
nos—
Saulėlė veržiasi langan.

Iš kieto kailio nerias upės,
I marias liesitės, lašai.
Smutkelis: vienas tik suklupeš,
Žaidose gėlia taip!

Gera, kad saulė vėl sugrįžta
Rytuos pagausim ją.
Ir aš, ir aš prisipažįstu—
Žydėsiu lelija.

Žydės ir mano visas kaimas,
Sodyba bus gyva.
Žydės gyvenimas, kaip laimė,
Žydėsi, Lietuva.

K. Dulcė.

Kur nėra meilės:—Būrys
nėra draugija, veidai yra tik
paveikslų galerija ir kalba tik
taurių skambėjimas.—Bacon.

Lai šios Kalėdų šventės buna kuolinksniausios
visiems Amerikos lietuviams.

Savo kostumeriams, draugams ir visai
Sandariečių šeimynai siunčiame
Sirdingus Linkėjimus.

M. Narvid Bakery
2424 West 69th St. Chicago, Ill.

Skirtumai Tarp Žodžių ir Darbų

Vilkai Avinėlių Kai- liuose

Tulo Lietuvos laikraščio redaktorius, aiškindamas įvairių sektų apaštalių intelektualinės savybės ir krikščionių mažėjimo priežastis, tarp kitko sako:

"O vienas iš svarbių priežasčių vis tik esanti kunigų gyvenimas, nesuderinantis su Kristaus mokslu."

Toliau autorius aiškiai įrodo kunigų patologinius protus nepastovumus, ir savo straipsnį baigdamas štai ką pareiškia:

"Iš šitų vaizdingų pavyzdžių matyti, kad įvairios krikščionybės sektos buvo įsteigtos vyrų ir moterų, kurių patologiški patyrimai (panašūs į manijos, melancholijos, haliucinacijos, apsedimų, klaidėjimų, epileptiškų priepuolių reiškinys pas nelaimingus liognius mūsų bročių namuose) buvo religiskai aiškinami ir darė didelį įspūdį jų mokiniam. Jų proto pakrikimo simptomai ir liguistas elgesys buvo laikomi Dievo ar Velnio pasireiškimais."

Aukščiau pristatyti pareiškimai, reikia manyti, kad eiliniui parapijonui yra abejotini. Tačiau, į atydą imant šios eros kaikurių kunigų akciją, ypač S. L. Amerikoje, kur jie atvirai ir intuziastiškai dirba šio svieto mamonui, noroms nenoroms prisieina tikėti, kad ano straipsnio autorius, jei ne viską, tai vis gi daug teisybės pasakė.

Zinoma, negalima sakyti, jog visį kunigai mėgina tarnauti dviem ponam. Yra kunigų labai padorių žmonių bei dvasiškių vadų. Bet turime ir tokių, kurie vietoj skelbimo Dievo žodžių, meklerskai politikuoja, veidmainiauja ir yra tikrais tautos išgamomis...

Tas yra aiškiai suprantama, kad sveiko proto žmogus, o tuomet labiau kunigas, negali ir neprivalo bendradarbiauti su politinių srovių vadais, kurie, nors ir pasisako už tikėjimo laisvę, tačiau, taip greit, kaip greit į savo rankas paima valstybės vadžias, tai pirmąjį smugį suduoda religijom: persekioja ir kankina dvasiškiją (šitą aiškiai matome social-nacionalistinėje Vokietijoje ir komunistų "demokratinėje Sov. Rusijoje). Bet tuli kunigai, kaip matome SLA. ranka rankon dirba ir koja kojon žengia su tais politiniais gaivalais, kurie bendrą frontą praktikuodami stačiai žengia į bedievisko komunizmo atkarnes ir kaip matome, sykiu vedasi tulus kunigus. Dabar klausimas savaimi kyla: Ar šitie kunigai žino ką jie daro ir kur link juos komunistai ir socialistai veda?!

Juk aiškiai matome kas yra praktikuojama totalitarinėse valstybėse. Kaip komunistų

taip lygiai socialistų režimų pagrindiniai principai nėra daugiau niekas, kaj kad paprastas meklerskasis plepalas. O vadų žodžiai ir prižadai yra tyriausia veidmainybė; jų darbai tiesiog žiaurūs, kas toli nesutampa ne tik su Kristaus mokslu, bet ir su civilizuoeto svieto žmonių humaniskumu.

Toki kunigai, kurie nuduoda tarnaują Dievui, bet tikrenybėj dirba komunizmo labui, jei sakysite, kad jie nėra ligoniai ar veidmainiai, tai kas jie toki yra? Koks vardas jiems pritinka? Judo, religiskų meklerių, tautos išgamų, tėvynės išdavikų, ar protinių ligonių, kurie patys savo prigimtąjį doroviškumą ir dvasininko pašaukimą išžagi?!

Koks jų vardas tebutų, tačiau lietuviams, netik religijoniui sumetimui, bet ir padorumo bei humaniskumo atžvilgiu, su jais nėra pakeliui... Jų reikia saugotis ir absoliutiškai nieko neturėti su jais, nes jie yra vilkai avinėlių kailiuose.

—J. Sm.

Taip Supranta Egiptiečiai Labdarybę

Ir senovėje žmonės turėjo kilnių etikos sąvokų. Pav. egiptiečiai taip veždavo labdarybę: nupiešdavo mažą vaiką, kuris duoda medų bitei, netekusei savo sparnų.

Tiesos negalima nei paslėpti, nei uždaryti kalėjime, nei nužudyti.

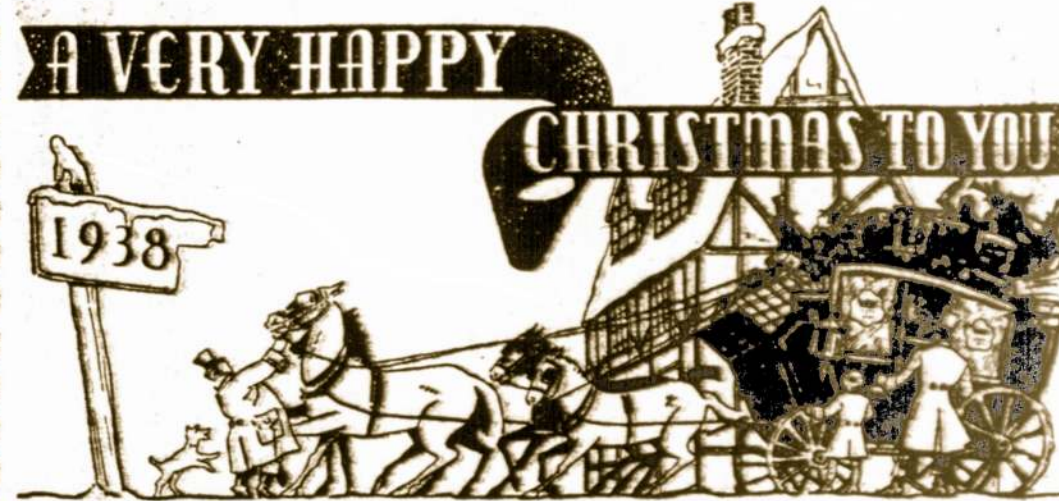
Linksmu Kalėdu

SIRDINGAI SVEIKINAME KALĖDŲ ŠVENTĖSE
VISUS MUSŲ ESAMUS IR BUSIMUS
DEPOZITORIUS IR DRAUGUS
MUSŲ TROŠKIMAS YRA — PATARNAUTI
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS JŲ
BIZNIO REIKALUOSE.

JOHN BRENZA
Prezidentas

**Metropolitan State
Bank**

Cermak Road and Leavitt Street
CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

Visiems kostumeriams ir prieteliams, kaip esantie, taip ir busintiem. Ir su ta pačia proga reiškiamė padėką visiem, kuriem turėjome ir turėsime progos patarnauti.

J. KALĖDINSKAS

**PROGRESS
FURNITURE CO.**

J. KALĖDINSKAS, J. ROMANAS — Vedėjai

3222-24-26 So. Halsted Street

Telefonas: VICTory 4226

CHICAGO, ILL.

Pasaka apie Dvieju Draugu Ištikimybę

Senų senovėje, dar Kristui negimus, vienoje žemėje gyveno labai smarkus valdovas. Jis buvo žiaurus ir visus įtardavo. Niekas jo nemylėjo. Toj pat žemėje gyveno žmogus, vardu Miras. Mirą visi mylėjo ir gerbė. Bet negeri žmonės įskundė Mirą valdovui: sakė, Miras jį nužudyti norėjęs. Valdovas liepė atvesti Mirą ir tarė jam rusčiai:

—Sakė, tu esi pasiryžęs man ką pikta padaryti!

—Ne,—atsakė Miras—nieko pikta daryti tau nesu pasiryžęs, tiktai sakiau tave kietos širdies esant.

—Už tą vieną žodį liepsiu tave nukryžiuoti!—sušoko per pykę valdovas.

Kryžiuodavo seniu pačius didžiuosius nusikaltėlius, kai norėdavo nusikaltęjį išniekinti ir kuo baisiausiai nužudyti.

—Nebijau galą daromas,—

atsakė Miras,—ir neprasyšiu dovanojamas; bet duok man laiko tris dienas su savaisiais atsisveikinti. O ligi sugryšiu, tepabuva už mane tavo rankose mano bičiulis.

Valdovas tarė:

—Duodu tris dienas laiko; jeigu lygiai po trijų dienų nesugryši, aš tau nieko nedarysiu, bet tavo vietoje liepsiu nužudyti tavo bičiulį.

Valdovas tarė sau: "Nesugryš Miras, težinai žmonės, koks jis niekšas."

Miras nuėjo pas bičiulį, apsisakė visa ir prašė, kad bičiulis už jį tris dienas kalėjime pabūtų. Bičiulis mieliai sutiko, davėsi geležiniais apkalamas ir nuvedamas į kalėjimą.

Miras tučiuojau išėjo iš miesto į sodžių, kur gyveno jo motina ir sesuo.

Gailiai verkė nelaimingos

moteriškės išgirdusios, kas bus Mirui. Kaip įmanydamos stengias kuo ilgiausiai prieš save Mirą sulaukyti. Pagaliau šis jas pametęs ištruko ir tekinas išbėgo į miestą.

Baisiai skubėjo. Bet staiga pakilo audra, sustaugė viesulas, sugriovė perkunas, pratėpabuva už mane tavo rankose mano bičiulis.

—Budeli, lukterėk kiek, aš jau čia, už mane juk žudai tą žmogų!

Sudrebėjo žmonės ir nuščiavo. Budeliai sustojo. Bičiuliai puolė vienas antram į glėbį. Kažin kas galvą trukdamas bėgo valdovui pasakyti.

Atlyžo kietoji valdovo širdis, ir jis liepė atvesti žudomuosius. Atvedė Mirą ir jo bičiulį. Valdovas pažiūrėjo į juodu ir tarė:

—Judu suminkštintot mano širdį! Matau, esama pasaulij tikrų bičiulių.

Laikas eina. Saulė jau senai po pietų. Kad nespėjė ligi saulės laidos į miestą, bičiulis pražuvęs! Patį nebesižinodamas šoko Miras į šniokščiančią upę ir skrodė rankomis jos bangas. Ir antrasis krantas jau čia pat. Išlipęs visas šlapias, tekinas pasileido į miestą.

Jau matyti ir miesto bokštai. O priešais beatbėgęs jo namininkas. Gerasis tarnas iš tolo pažino savo poną.

—Atgal!—sušoko Mirui:—jau vėlu! Rupinkis dabar, kaip čia savo paties galvą beišnešus. Jau kankina tavo bičiulį. Kas valandėlė jis laukė tavęs. Tavimi juokėsi, sakė tave niekšą esant, bet jis netikėjo.

—Kad jau nebeišgelbėsiu

sugryžęs bičiulį, tai bent kartu mirsiu, kad nedrystų valdovas mane niekšu vadinti. Težino ir jis, kaip bičiuliai vienas kitą mylėti, vienas kitu tikėti.

Jau saulė leidosi, kaj Miras pribėgo miesto varčus. Jam iš tolo buvo matyti kryžius. Miras skverbiasi pro žmones — šaukdamas:

—Budeli, lukterėk kiek, aš jau čia, už mane juk žudai tą žmogų!

Sudrebėjo žmonės ir nuščiavo. Budeliai sustojo. Bičiuliai puolė vienas antram į glėbį. Kažin kas galvą trukdamas bėgo valdovui pasakyti.

Atlyžo kietoji valdovo širdis, ir jis liepė atvesti žudomuosius. Atvedė Mirą ir jo bičiulį. Valdovas pažiūrėjo į juodu ir tarė:

—Judu suminkštintot mano širdį! Matau, esama pasaulij tikrų bičiulių.

Europos Kultura Mažeja

Iki štol buvo pripažinta, kad kultūros centras yra Europoj. Bet dabar, kuomet Europai nuolatos grumuoja karo smėkla, tai kultūros reikalai stumiami į paskutinę vietą. Neseniai iš Europos sugryžęs į New Yorką žymus novelistas, L. Bromfield, pareiškė, kad "jei dar iš Europos kultūros centras nepersikraustė į Ameriką, tai jau kraustosi."

Nesvarbu kur dabar esi, bet svarbu, kurion pusėn žengi.

Senoves Legenda

Pasaka Apie Seseri, Kuri Pavirto Į Gegutę

Viena gražiausių lietuvių liaudies pasakų yra sekanti:

Kitą kartą gyveno Lietuvoj lobingas bajoras. Jis turėjo dukterį ir tris sunus.

Duktė savo brolius dideliai mylėjo—jais visuomet rūpinavosi, megdavo jiems puikiausias šerpes, ausdavo gražiausias juostas, nerdavo visokių nerinius jiems patiemų pasipuosti ir žirgų gunioms.

Pagirs ją broliai, pasi-džiaugs jos darbu,—ir kitokio atpildo jai nereikia. Brolių laimė ir visi brolių džiaugsmai buvo tarytum jos pačios. Bet ir broliai puikūs buvo vyrai!

Tačiau nelgai buvo jiems lemta tokioje santarvėje gyventi.

Mat, kaip buvo. Kryževiai, šarvuotieji vienuoliai, apniko musų kraštą—žudė senūcius, plėšė iš motinų vaikėlius, kalavijais ir ugnimi naikino visą ką tik rasdami Lietuvoje.

Taip darydami jie sakėsi skelbią musų krašte Kristaus mokslą ir verčią lietuvius jį priimti.

Kęstutis, Žemaičių kunigaikštis, tuoj ėmė rinkti vyrus į kariuomenę. Beregint po visą Lietuvą girdėti buvo karo vamzdžiai; jais buvo šaukiama viso krašto kariuomenė į garbės lauką, į šventąjį karą. Vamzdžių skardas tuoj sukė-

lė, žinoma, visus karo žmones.

Tokį karo vamzdžio skardą turėjo išgirsti ir tie trys broliai. Išgirdę pasibalnojo ty mo balneliais žirgelius ir išėjo į karą. Seselė apsiverkė gaudžiomis ašarėlėmis, palaimino savo brolius, ir tiek: krašto laimė ir gerovė juk brangesnė už brolius.

Pasibaigė karas. Kryževius lietuviai sumušė. Kurie liko gyvi, tie nieko nelaimėję grįžo, iš kur atėję. Jų kalavijai atbukę ir atšipę vėl sulindo į makštis. Musų karžygiai grįžo namo.

Bet kur dingio narsūs broliai? Veltui jų laukia seselė: visi trys karo lauke krito; tik jų žirgai nebetekę jorėjų parbėgo namo, į brolių kiemelį.

Susisielojusi lietuvaite, nebetekusi savo brolių, apleido tėvo namus, pasiėmė kritusių brolių žirgus ir nuėjo į girią baigti savo amžiaus. Ilgai

ten ji brolių gedėjo—verkė ir aimanavo. Pagaliau Dievas pasigailėjo jos—pavertė ją gegute.

Ir dabar, pavasarį, tuo pačiu metu, kada žuvo jos broliai, skelbia ji visiems savo nelaimę: kukuodama verkia savo broliui.

TAURAGNAI

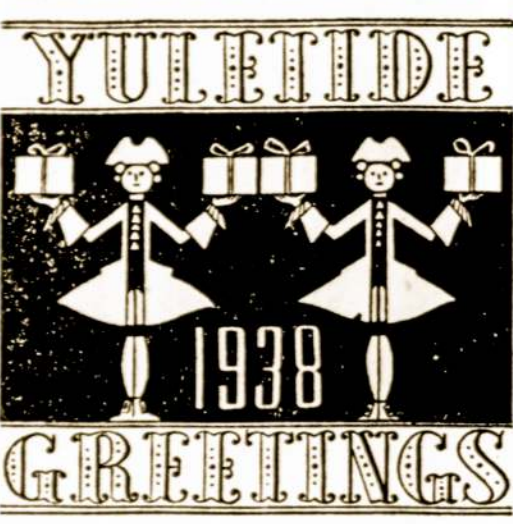
Dideli Turgai

Tauragnų miestelyje rudenį ir žiemą turgai labai pagyvėja. Šiuo metu ukininkai ir turgus priveža įvairių javų ir bulvių. Ukininkų produktams šį rudenį kainos didesnės už praėjusios rudens turgų kainas, nors javai ir bulvės šiais metais Tauragnų apylinkėje užderėjo net truputį geriau.

"Kur Banguoja Nemunėlis" autoriu yra Ks. Vanagėlis (Sakalauskas). Jisai tą dainą parašė 1883m. Taipgi "Aš bijau pasakyti."

Linsmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų visiems musų kostumeriams, draugams ir pažįstamiems velija

Green Valley Products
W.M. J. KAREIVA, Sav.
4644 S. Paulina St., Chicago
Phone Yards 5350

KALĖDOS YRA TAIKOS, BROLYBĖS IR DRAUGISKUMO ŠVENTĖ. AMERIKOS LIETUVIAMS TEBUNA JOS TAUTINES VIENYBĖS SIMBOLIUS.

Dr. K. Drangelis
CHICAGO, ILL.

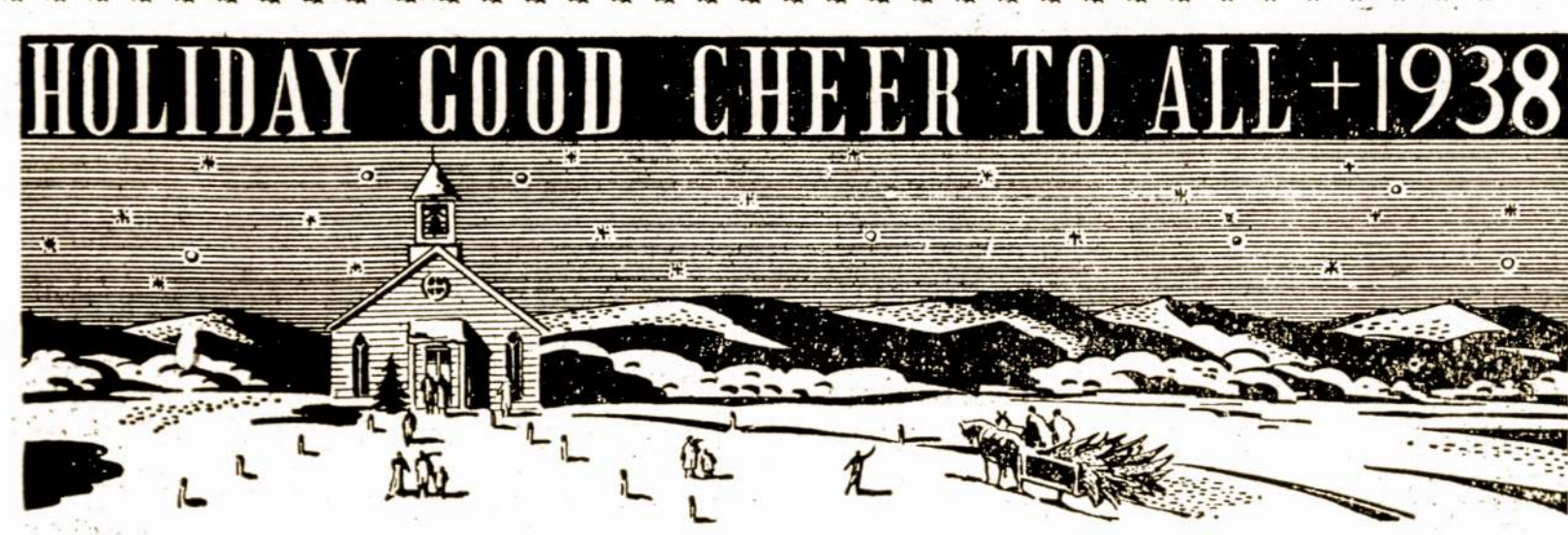
Season's Greetings

FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO
INSURED

Kalėdų šventėse sveikinam visus buvusius, esančius ir busimus narius — rėmėjus. Tegul šios šventės atneša kiekvienam daug smagumo ir džiaugsmo.

SIMANO DAUKANTO
FEDERAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2202 West Cermak Road
Phone CANal 8887—BEN. J. KAZANAUSKAS, Rašt.

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Linki Visiems Chicagos Lietuviams!

NARIAI CHICAGOS IR CICEROS LIETUVIŲ LAIDOTUVIŲ DIREKTORIŲ ASSOCIACIJOS.

PETKUS IR EUDEIKIS
4704 So. Western Ave. Phone Virginia 0883

LACHAWICZ IR SUNUS
2314 West 23rd Place Phone CANAL 2515
SKYRIUS: 42-44 East 108th St. Phone Pullman 1270

J. LULEVIČIUS
4348 So. California Ave. Phone Lafayette 3572

A. M. PHILLIPS
3307 So. Lituania Avenue Phone Yards 4908

S. P. MAŽEIKA
3319 So. Lituania Ave. Phone Yards 1138

A. PETKUS
1410 So. 49th Ct., Cicero, Ill. Phone Cicero 2109

P. J. RIDIKAS
3354 So. Halsted Street BOULEVARD 4089

I. J. ZOLP
1646 West 46th Street Phone Yards 0781-0782

Linksmų Žiemos švenčių Kalėdų visiems musų draugams ir pažįstamiems!

GEORGE SKOBY
FURRIER TAILOR
2415 W. Marquette Road
Phone Hemlock 6296
Chicago, Ill.

Kalėdų šventės yra pasilinksminimo ir smagumo diena. Chicagos lietuviai pasitinka jas pilni gerumo ir naujos vilties. Prie daugybės širdingų linkėjimų Kalėdose, primkite dar ir mano.

John Pocius Užeiga
3313 So. Halsted St. Chicago, Illinois.

CHRISTMAS GREETINGS

1938 1938

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ
Velinam Kostumeriams ir Draugams

Aleksa Bakery
3339 So. Morgan St. Chicago, Ill.
Telephone YARDS 7258

Geriausios lietuviškos plukytos ir rupios

DUONOS KEPYKLA

Lai šios Kalėdų šventės atneša linksmybę, o Nauji Metai laimę visiems musų kostumeriams, draugams ir visiems Lietuviams.

MED-WEST ARMATURE SERVICE
Broliai Vaišvilai, Savininkai
813 West 35th St. Chicago, Illinois
Tel. Yards 6776

Kalėdos Lietuvoj

Ivairūs Papročiai Ir Prietariai

Kalėdų šventės yra vienos iš didžiųjų metų švenčių, kurias vienokiais ar kitokiais papročiais bei išskilmėmis mini visas civilizotas pasaulis. Kalėdų šventės įpatingai mūsų lietuvių tauta yra įdėjusi tokių sąmojų kurie išsina prietarų bei burtų papročiu. Įvairių įvairiausių prietarų randasi mūsų Lietuvoje kiekvienam kampelyje kurie rišami del ateičius išpranašavimo, ir t.t.

Ypatingų papročiu rišasi Kalėdų išvakarėse—Kučiose. Kučių vardas sakoma kilęs iš lenkų kalbos žodžio "kuć"—kuolo. Seniau tą dieną samdininkai baigdavo metus. Atminimų gaspadorius kaldavo į lubų balkę kuolą. Kiek samdinys išbuvo pas tą gaspadorių metų, tiek pas jį lubose turėdavo tų "kuć."

Kučiose paprastai sunkių darbų nedirbama. Vyrai ruošiasi, pasirupina pašaro, kurena pirtis, alaus statines sustato, moterys valosi, kepa pyragus, gamina valgius nelyginant puotai. Kalėdos Lietuvoj—tikri pokiliai. Kučių darbai rišasi su įvairiais prietarais. Negalima skaldyti ar kapoti malkų, nes gyvuliai ragus nusilaužys. Drabužių lopydamas, jei prisiysi lopą su išvertimu, tai ėriukai bus išverstomis lupomis ir negalės žysti.

Ypatingą kučiose reikšmę turi šienas. Kai kur jo dedama ant stalo, bet seniau jo dedama ant vežimo. Ant to šieno gulėdavo vaikai ir piemuo,—kad gyvuliai nesirgtų, o paskiau jį atiduoda gyvuliams dėl jų "kučių."

Idomi ir jauki kučių vakarienė: prie stalo pirmiausia sėdasi šeiminkas ir šeiminkė, paskui visi kiti. Šeimink-

kai liepia sukalbėti poterius "ant pono Jėzaus užgimimo." Paskiau šeiminkas padalina "Dievo pyragą." Valgydami tą "pyragą, kalbasi: "Kažin ar kitų kučių dar visi sulauksime?" Kitur paprotys yra—sėsti prie kučių stalo poromis, kitaip turės kas mirti. Bet kučios esti liudnos jei nėra kurio šeimos nario—yra toli išvykęs pav. į Ameriką. Sako: "Ką veikia musų Pranelis, Petrelis, kažin ar jis kučių stalą turi." Kai kur kučių vakarą smilko gyvulius su devyndrekiu, kad raganos jiems ko nepadarėtų. O iš paukščių tai žvirblis ypatingas "iškilmes" atlieka. Paprastai jis visuomet šokinėja, bet per kučias—kuris gimimo dienoj ir jis tris žingsnius žengia.

Pirmą Kalėdų dieną, negalima valgyti su peiliu, nes gali išstikėti nelaimė. Mergaitės neturinės šukuotis galva, kad paukščiai nekauptų, nekatytų rutų.

Tačiau šiais laikais, keičiantis gyvenimui, žengiant sparčiau į mokslą tie papročiai pamažu pradeda nykti, lieka užmiršti ir, pagaliau, tampa tik prisiminimais.

Br. Gediminas.

Oi, Toji Širdelė

Visos Bėdos Jai Suverčiamos

Zmonės sako, jog širdis skauda, širdis trokšta, širdis lgisi, širdis verkia, širdis džiaugiasi, širdis myli, širdis lžiovina. Širdis trokšta to, ko nei patsai gyvenimas negali duoti. Širdis nori to, ko pasauly nėra. Širdis trokšta ir to apie ką pasaulis nei nuovokos neturi. Širdis trokšta dar ir to ko žodžiu negalima išreikšti.

O tuom tarpu, širdis nieko panašaus nereikalauja.

Jus galite mylėt moteriškės asmenį, bet jos pažiūros jums nuobodžios ir tuscios.

Varpai

Paslaptinį Varpai Skamba gaudžia liudnai—Skamba gaudžia liudnai—Amžinai, amžinai.

Gal iš jurių gilių. Iš kalnų mėlynų.

Gal iš sielos gilios Paslapčių amžinų.

Skamba gaudžia varpaj Paslaptinai liudnai—

Skamba gaudžia liudnai—Amžinai, amžinai.

Ei, aš bokštus regiu!

Ten toli—už kalnų. Ten už jurių gilių—

Amžinų, amžinų.

Nazių Nepamatuotas Džiaugsmas

Klaipėdos naziai dar rinkimų dienoje pasigyrė visam pasauliui apie savo "laimėjimus" Seimelio rinkimuose. Jie skelbė, kad lietuviai gausią koki vieną, o daugiausia—du atstovu. Bet preliminaris apskaitliavimas rodo, kad naziai laimėję vos vieną daugiau atstovą. Bet kuomet pasibaigs balsų skaitymas, tai gal ir tas vienas dings.

Turint omenyje tuos visus persekiojimus ir terorizavimus tai netik kad niekas jiems (Klaipėdos vokiečių rinkimams) neprįpažįsta laimėjimų, bet pralaimėjimus. Tegul jie būtų leidę vietos gyventojams liuodams balsuoti, tai jie būtų daug daugiau pralaimėję, negu "laimėję."

Krikščionybės Augimas Šimtmečių Veigoj

Istoriką apskaitliavo, jog Kristaus mokslo pasekėjai dauginosi sekančiai:

Pirmam šimtmetiui	500,000
Antram	2,000,000
Trečiam	5,000,000
Septintam	25,000,000
Tryliktam	75,000,000
Šešioliktam	125,000,000
Devynioliktam	500,000,000
Dvidešimtam	650,000,000

Keisti Pasielgimai

Sako gyvenimas yra tokis, kokiu mes jį padarome. Labai galimas daiktas. Neveltui mes tą savo gyvenimą visokių ir darome. Vieni gyvename, patys tobulėjame ir visą gyvenimą darome tobulesniu, daromės naujų draugų. Kiti tik raudiasi į praeitį, it tas barsukas į urvą, ir raudamasis kojom žarsto purvus į aplinkui esančius, net į draugus.

Sandariečiai, pažangūs budami, bando veikti santarai, dėl menkų niekų nesikarščiuoti, "naminius dumus" išblaškyti be triukšmo. Tačiau broo klyniečiai laiks nuo laiko vis bando nors iš tolo į mūsų teikinį įmesti strapangalį. Jie kiša šiauduką į menkniekių kruvą ir bando išpusti didelį burbulą. Pasidėkojant sandariečių subrendimui ir patyrimui tas burbulas vos pradėtas pusti, ima ir suslugsta.

Mums mamytė dar mažiame būnant pasakė, kad pašielio nereikia vilgyti burnoj. Mes tą labai gerai vis ir atsimenam. Bet musų broliai brooklyniečiai vis dar nepajėgia kudykstės vėdų atikratyti. Jie seilioja pašelį ir rašo savo laikrašty,—vis daugiau paseiliodami, kad būtų juodesnis parašymas. Sandariečiams metama kaltė, kad jie "pastojo kelią" suorganizavimui Tautininkų Sąjungos.

Neturėtų užmiršti musų broliai, kad tokia sąjunga ne šiandien pradėta organizuoti. 1934 m. tokia sąjunga net įstatai buvo parašyti. Pagaliau tuos įstataus J. Steponaitis buvo pasamdytas pertaisyti ir parašyti, ir iš Chicago sugrįžus į Brooklyną įteikti vienybiečiams. Vienybiečiai tuomet per kampą akies pažiūrėjo į balkį ir tuo įstataus

Prietarų Galybė

Indijoj Ganges upė skaitosi šventa. Joj milijonai žmonių plauna savo "griekus" ir, žinomai, užsikrečia visokiom ligom. Kuomet sykį vienas angly mokslininkas paėmęs keletą lašų vandens iš Ganges upės padėjo po mikroskopu ir parodė keliems turtingiems indusams, kiek tame vandeny yra bacilų, tai indusai pagriebė mikroskopą ir jį sudaužė. Esą, tas instrumentas įžeidžia jų religiją.

Oxygen — deguonis, Nitrogen—gesuonis ir Carbon dioxide—angliarūgštis, tai yra oro sudėties svarbiausieji elementai. Oxygen žmogui labai reikalingas, Nitrogen — labai mažai, o Carbon dioxide labai kenksmingas.

Seniausiu miestu pasauly skaitosi Damaskas.

pasidėjo į stalčių. Mes tokia sąjunga niekuomet nebuvom ir dabar nesam priešingi. Mes tik nesutinkam su tokiu "veikimu," kuris pasilieka tikta nutarimu.

Reikia pasakyti dar ir tai, kad sandariečiai nedrabsto purvais į savo draugus, jei kurių ką pasakė ar dar žada pasakyti. Taip jau gi ir iš organizacijos nemėto dėl menkniekių. Toks pasielgimas būtų priešingas sandariečių idėjoms.

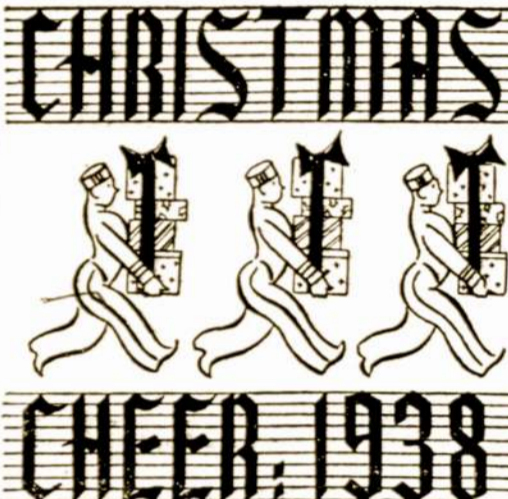
Gyvunas.

Šiandien su partijomis tai jau taip yra: kuri daugiausia klykauja, tai buk tikras, kad ji jau miega, o tik atmatos beklykauja. Mat, kuomet mama miega, tai vaikai triukšmą kelia.

Sveikinu Visus Savo Kostumerius, draugus ir visus lietuvius su Kalėdų šventėmis ir linkiu linksmų ir laimingų Naujų Metų.

A. ČIURAS

3253 So. Halsted St.
CHICAGO, ILL.

Sveikinu visus savo draugus ir linkius, jų tėvus, rėmėjus ir visus lietuvius su Kalėdų šventėmis ir linkiu laimingų Naujų Metų

A. ANDREJEVAS

Sokių Mokytojas
814 W. 33rd St.
Tel. Calumet 6191

Šių Kalėdų švenčių proga sveikinam visus savo kostumerius, draugus ir visus lietuvius ir linkiu laimingų Naujų Metų.

BRIDGEPORT PHARMACY

H. LESCAUSKAS, Prop., R. P. H. C.

3337 So. Morgan Street Chicago, Illinois
Tel. Boulevard 2418

Visiems Savo Draugams ir geriems lietuviams linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų

J. J. Hertmanavičius

814 West 33rd St.
Tel. CALumet 6191

Linksmiausių Kalėdų švenčių visiems mūsų kostumeriams ir visiems tautiečiams

W. J. Stankunas

Fotografąs

3315 S. Halsted St., Chicago, Ill

ROOSEVELT FURNITURE Co.

Sveikina Visus Savo Kostumerius ir Draugus SU KALĖDŲ ŠVENTĖMIS

MIKAS JOVARAUSKAS ir JONAS BERTULIS,

Savininkai

2310 W. Roosevelt Road

Tel. SEEley 8760

CHICAGO, ILL.

LINKSMŲ KALĖDŲ!

LINKIU VISIEMS

LIETUVIAMS!

Ben. J. Kazanauskas

2202 West Cermak Road

Tel. CANal 8887

Linksmų Kalėdų Linkiu Visiems Savo Draugams ir Kostumeriams

BIRCH'S TEVERN

A. J. BERZINSKAS, SAV.

2555 W. 63rd St.

Tel. REPublic 4544
CHICAGO, ILL.

Kokią Mes Turėjom Pramogą Kaime

Liunė Janušytė.

Kasmet mūsų miestely Naujų Metų iškilmingą sutikimą ruošdavo inteligentų klube. Susimėdavo, budavo, inteligentai po kokius penkis litus, susisėda prie sutrauktų į vieną eilę stalių, siurbčioja sau po truputį skaidriąją, parsiuko šonkauliais užkandžiauja ir sutikimėjam ramiai beateinančius metus. Norintieji lošti kortom — į kitą kambarį susirenka, proferansiuką pila, norintieji šokti — sukinėja kampe liudintį seną, sugriuvusį patefoną.

Per visus išstisus metus, budavo, mūsų miestelio inteligentai riejasi, piauvasi, vienas kitam kojas kailioja, stengiasi visokias kiauylstes kits kitam daryti. Bet Naujų Metų išvakarėse inteligentų klube užviespataudavo taika ir ramybė. Tik jau apie rytą, prieš penktą, pagal tradicijas pasikartodavo kasmet pašto viršininko išsišokimas priešais valsčiaus sekretorių.

Prieina, budavo, pašto viršininkas, prisvyruoja prie proferansą lošančio sekretoriaus, trenkia jam per petį ir, riktelėjęs: —O vistik, Zoberni, buvai ir paliksi kiaulė! —išeina iš klubo.

Tai budavo ženklas, kad jau laikas ir kitiems visiems iš klubo į namus kraustytis.

Kasmet tie išsišokimai apie penktą valandą kartodavosi ir visi į tai tik tiek dėmesio ir tekreipdavo, lyg į žadintuvo skambėjimą: —Aha, jau penkta. Laikas namo!

Ir išsiskirsto sau ramiai, patenkinti, kad Naujus Metus sutiko, pilietinę pareigą atliko.

O šiais metais staiga šių Naujų Metų harmoniją sutrukė nemalonūs įvykis. Pradėta klubo salę remontuoti iš rudens ir manyta Naujiems Metams turėti jau atnaujintą salę, tik —bac! —paėmė ir susirgo remontą vedęs darbininkas. Remontas užsitęsė, ir Naujiems Metams atremontuo-

ta buvo tik pusė salės, antroji gi pusė stovėjo nuskarusiom, nutaškytom sienom, išlupintom grindim —ir laukė šviesesnės ateities.

Tada nuspręsta gražiojoje pusėje sutikimėjam Naujus Metus, o antrąją pusę, pertvėrus salę virvėmis, uždangstytį paklodėmis, kad ji neižeidintų inteligentų estetinio jausmo.

Taip ir padaryta. Tačiau tada iškilo žiaurus, bet neatidėliotinas klausimas: kuriuos inteligentus leisti į Naujų Metų sutikimą, kuriuos neleisti? Sumažėjus perpus salei, vienai inteligentų daliai tuo pačiu likimas užkirto kelią į klubą.

Ilgai galvota, svarstyta, bandyta daryti atranką.

Iš prdžių nuspręsta pagal kategorijas: aukštesnieji tegu eina į klubą, žemesnieji gi —tegu namie sėdi. Bet vos taip nuspręsta, miestelyje pakilo tokia audra, kad niekam gyventi nemielia pasidarė.

Zemesniosios kategorijos, su valsčiaus sekretorium priešakyje, atėjo pas Naujų Metų sutikimo rengėjus ir tolei daužė kumštīm stalą, kolei įrodė, kad jie tiek pat namie nenori sėdėti, kaip ir aukštosios kategorijos!

—Ką, ar aš ne inteligentas?! —rėkė sekretorius, trankydamas stalą, —Aš toks pat inteligentas! Ir aš tą jums įrodysiu!

Tada rengėjai sugalvojo tą savo nutarimą apversti antraip: žemesniosios kategorijos eina į klubą, aukštesniosios —tupi namie.

Audra pakilo vėl nē kiek nemažesnė, kaip pirmą sykį. Atėjo aukštesniosios kategorijos, pašto viršininko vadovaujamos, ir taip pat ištvėringai su pasiaukojimu, daužė stalą, kol išdaužė iš rengėjų galvų tą nutarimą.

Su kategorijomis nieko neišėjus, bandyta skirstytį pagal amžių: iki keturiasdešimts —į klubą, per keturiasdešimts —namo.

—Senukai gali ir namie pasėdėti tą vakarą,—patys save teisindami nutarė rengėjai. Bet vos tik taip nutarė, prieš juos atsistojo žilagalvis feldšeris ir, grumodamas stora, geležiniu galu lazda, tol kartojo:

—Ot aš jums tuoj įrodysiu, koks aš senukas! Ot aš tuoj jums įrodysiu, kaip aš galiu namie pasėdėti! —kol įrodė.

Vėl bandyta nutarimą verstį antraip: jaunieji namo, senie-

ji į klubą. Tuomet jaunieji taip pat atėjo pas rengėjus, taip pat mojavo lazdomis ir taip pat kartojo:

—Ot mes parodysim, kokie mes "jaunieji!" Ot jus tuojau pamatysit, kaip klubą į krematoriumą versti!

Ir vėl nieko neišėjo. Kąžkuris rengėjų pasiulė į klubą leisti tik vyrus,—moterys gi galinčios ir namie vieną vakarą pasėdėti,—bet jau tą pačią naktį to rengėjo langą iškulė akmuo ir girdėjosi, kaip kažkoks švelnus balselis rengėjui patarė truputį atsargiau daryti inteligentų atranką.

Kai kurie inteligentai pradėjo net baidyti: jie turį, girdi, įtakingus gimines Kaune ir... butinam reikalui pri-

spyrus... suprantate... teks gal į tuos gimines kreiptis. Vienas jaunuolis viešai pranešė, kad jis nepergyvens to, kad jį išskirtų iš kitų inteligentų tarpo. Iš anksto nusipirkęs acto esencijos butelį, jis vaikščiojo su tuo buteliu rankoje, lyg su bukietu, aplink rengėjų langus ir pusbal- siu niuriu balsu niuniavo:

—Paskutinį jau kartą šiandieną aš regėsiu, kaip saulė tekės...

Pagaliau rengėjai numojo rankom ir, vilties nustoję, viską atidavė likimo valiai.

—Kas pirmas ateis—tas tegu užima vietą klube ir perkasi sau ko nori, o kurie pavėluos—patys kalti! Me rankas nusiplaunam...

Naujų Metų vakarą, jau nuo pietų, inteligentai susirinko prie klubo ir vakare, atidarius klubo duris, tarpduryj pasidarė toks susikimšimas, kad visi, puolusieji į salę užkliuvo tarp durų, o jiems į nugaras daužė kumštīm liksusieji, reikalaudami praėjimo.

—Koją kažkas numynė! —girdėjosi moters spieginimas.

—Koks velnias čia dabar mano ranką su savim nešasi?! —rėkė vaistininkas.

Jaunuolis su acto buteliu pabandė lipti pro langą, bet jį už švarko nutempė valsčiaus sekretorius, šaukdamas: —Kur lendi, gyvate? —ir pats užsimojo patekti pro langą salėn. Bet šiam irgi nepavyko: iš puskelės jį gražino pašto viršininkas, tempdamas žemyn už kojos:

—Pro langus, brudai, pradės laiptoti! —suriko jis, užkeldamas koją pro langą.

Tada rengėjai uždarinėjo iš vidaus langus langinėmis, ir kelias į salę pro langus buvo užkirstas.

Pirmieji, užkiuvę tarpduryj, stengėsi prasiveržti į priekį, bet juos laikė už apsiaustų ir švarkų paskutinieji ir neleido eiti pirmyn.

—Jei aš negaliu, tai ir tu negalėk,—pareiškė jie, laikydami pirmųjų švarkus.

Lieuvai grėšia didelis pavojus pranaauja enkų laikratis—18

Vaistininko žmona per susirėmimą apalpo ir ją teko gabenti į vaistinę uostyti kažkokių vaistų. Vienai gi panelių taip sudraskė suknelę, kad ji visą laiką verkšleno, verždamos į priekį:

—Ir kaip aš dabar galėsiu mamai pasirodyti! Dar kažin ką pamanyš.

Ikį dvilikos dar pora žmonių apsilpo, trims buvo numindžiotos kojos, kada jie kaukdami prašė paleisti juos iš minios namo—ir išaugo nesuskaitoma daugybė guzų.

Mušant dviliką, salėje tik susijaudinę rengėjai ir, pakėlę stiklelius, linkėjo drebančiu balsu kits kitam laimingų metų.

Apie antrą, pasisekus kai kuriems atidaryti kelią į pasitraukimą namo, pradėta skirstytis.

Ant gatvės kampo prie valsčiaus sekretoriaus priėjo pašto viršininkas ir, trenkęs per petį, riktelėjo:

—O vis tik, Zoberni, buvai ir liksi kiaulė! —ir nuskubėjo namo.

Sniegas Krinta

Sniegas—žiedas prieblandos. Sniegas—vakaro sapnai. Sniegas—daina be gaidos. Sniegas—tirpstanti sapnai.

Lyg skraistė žiedais išpinta, Sniegas krinta, krinta, krinta.

Iš tyliųjų debesijų, Iš tolių erdvės dausų, Čia į žemę Kur aptemę

Nuo tamsių rudens laikų, Stukės apdarai laukų, — Lyg skraistė žiedais išpinta, Sniegas, krinta, krinta, krinta.

—K. Einkeris.

Ką Sako Išminčiai?

Pasisekimas tai yra sunkiai įgynamas, nes jei būtų lengvai įgynamas, tai kiekvienas jį turėtų.

Kaip medijuj neprieina patysai žuikis ir tapydamas už kelnių nesako, kad "štai, aš čia, šauk dabar man," taip ir pasisekimas niekam valui neateina. Nori jo — eik ir dirbk, jieskok jo!

Neišmokinti savo vaiką kokio nors amato—reikia lerti jiems nedoriais tapti.

Talmudas.

Gyvenimo kelias yra labai platus, bet dauguma jo nesuranda ir eina mirties keliu.

Siferis.

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

Sveikinam visus savo draugus, kostumerius lietuvius su Kalėdų šventėmis?

ŠUKYS-DOODY-ANTONISEN

3320 So. Halsted St. Chicago, Illinois

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

Linksmų Žiemos švenčių Kalėdų Visiems Musų draugams ir pažįstamiems.

Antanas J. Zalatorius Savininkas

Anthony's Tavern 827 West 33rd Street Tel. Boulevard 4823

11th Ward Chamber of Commerce

Sveikina visus savo esamus ir busimus narius ir linki Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų.

Stanley D. Gapshis, prez. Frank Rimkus, Bus. Mgr. Julius J. Link, Išd.

3326 S. HALSTED ST. Chicago, Illinois

Sveikinu visus savo draugus ir kostumerius su Kalėdų šventėmis ir linkiu linksmų ir laimingų Naujų Metų.

JOHN PARKER

4513 So. Wood Street Chicago, Ill.

Tebuna šios Kalėdų šventės kluolinksmiausios višiemis Amerikos Lietuviam

P. POŠKA Aptiekorius

3101 So. Morgan St. Chicago, Ill

Sveikinu Kalėdų šventėse visus Amerikos lietuvius vieningai.

JONAS PUIDA Chicago, Ill.

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS BEI KOSTUMERIUS ŽIEMOS ŠVENTEŠE—KALĖDOSE

MALELO ELECTRIC COMPANY

Electrical Contractor's P. K. MALELO, Pres.

3336 So. Halsted St. Chicago, Illinois Phone YARds 6067

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujų Metų Linkime Visiems Lietuviams

Turner Brothers

"THE QUALITY STORE FOR MEN"

Žinoma Lietuviams Vyrų Rubų Krautuvė KAMPAS HALSTED IR ROOSEVELT RD.

Liuksmų Kalėdų švenčių ir Laimingų

NAUJŲ METŲ

Reo Packing Co.

N. PO CZULP

President

4538 S. Marshfield Ave. Yards 6040

Sveikinu Visus Chicagos Lietuvius Kalėdų šventėse ir

Linkiu, kad jos būtų Kuolinksmiausios.

Dr. S. Biežis

2201 W. Cermak Road Chicago, Illinois

KALĖDŲ IR 1939 NAUJŲ METŲ PROGA

Sveikinu Lietuvos kariuomenę, L. T. J. Jaunosios Lietuvos Sąjungą ir Visus pažįstamus, Gimines ir draugus Amerikoje ir Lietuvoje.

Vytautas Uznyš — Žemaitis Chicago, Illinois.

Klaipėda Yra Buvus Lietuvos Kraštas Iš Senų Laikų

Klaipėdos Gilioji Senovė

Klaipėda, gulėdama prie Kuršių marių įtakos į jūrą, jau senovėje buvo žinoma. Lietuvių valdymo laikotarpyje čia buvo pils. Vokiečių ordinas 1252 metais čia įkūrė stiprią pilį, kurią jis ir vėlesniais laikais nepaleido iš rankų. Aišku, kad nuo tų laikų Klaipėdos miesto ir uosto išsivystymas priklausė nuo ordino ir vėliau nuo Prūsijos politikos. Iš pradžių Klaipėdos uostas susilaukė tam tikros konkurencijos iš Palangos ir Šventuosio, todėl iš ordino pusės ir buvo daroma žygių šitiems konkurentams sunaikinti. Šventuos-

čio konkurencija buvo ypatingai jaučiama po Toruno sutarties 1466 m. 1625 m. švedų karalius Gustavas Adolfas ir 1701 m. Karolius II leido Šventuosį užversti akmenimis. To paties likimo tame laikotarpyje susilaukė ir Palangos uostas.

Susirupinimas Įeigomis

Lietuvos-Lenkijos karaliui Vladislavui valdant (1632—1644) iš Prūsijos elektoriaus Georg Wilhelm pusės karaliui buvo pasiulyta uždėti visoms per Klaipėdos uostą einančioms prekėms 4% vertės mui-
tą; 2% teko karaliui, ir du nuos. elektoriui. Karalius Vla-

• Taip Musų Prabočiai Prie Aukuro Garbino Savo Geradėją — Saulutę

dislovas su šituo pasiulymu sutiko, ir 1639 m. buvo sudaryta sutartis, kuria buvo draudžiama taip vadinamoji slaptoji navigacija (laivininkystė) į Šventuosį, įsakoma daboti, kad nebutų varoma laivininkystė už Klaipėdos uosto ribų ir uždraudžiama užpirkinėti bet kokios rūšies prekes, kas galėtų Klaipėdos uostui ir miestui padaryti žalos.

Sunaikinimas Šventosios Uosto

Po sutarties sudarymo buvo sunaikinta buvusi Šventosios uoste anglų prekybos kontora, laivų dirbtuvės ir visos uosto įrengimas. Nuo šių laikų Klaipėda liko vienintelis uostas, per kurį turėjo eiti žymiausia dalis Lietuvos eksporto ir importo. Vėlesniais metais didelę konkurenciją Klaipėdos uostui sudarė Dancigo ir Karaliaučiaus uostai. Pavyzdžiui, dancigiečiai akmenimis užvertė Dangės upės žiotį, kad laivai iš marių ir jūros negalėtų į Dangės upę įplaukti, nes beveik uostas tuomet buvo Dangės upėje. Marių krantai, kur dabar didžiausia dalis uosto, tuomet buvo seklus, ir laivai čia prie krantų prieiti negalėjo. Į Dangę suverstus akmenis klaipėdiečiai išėmė tik 1740 metais.

Apie Ką Kalba Lietuvos Krašto Žiemos Laiku?

Šiais laikais mūsų broliai Lietuvoje vien kalba apie politiką ir ūkio reikalus. Žmonės prisimena visokių nuotikių ir pasakas iš senų laikų. Tai yra jų kasdieninis "movies." Vienas aktorius sulošia visą veikalą, o kiti klausosi. Jie randa tiek pat užsi-ganėdinimo, kaip ir mes išsėdėję valandą krutamų paveikslų teatre.

Kaimo poetas šiaip sueilavo žmonių kalbas, kurios paliečia:

"Apie raganą bobutę, apie velnią ir gegutę, apie jauną ponaičiuką — iš pat pragaro kipsiuką. Apie dvyliką brolelių, ir jų ieškančią seselę, apie dangų, apie rojų, apie vabalą be kojų. Na, o kiek žmonių užburtų, kiek užkeiktų žemėj turtų! Ir be galo ir be krašto drožiu turtumei iš rašto."

Well, tas viskas atrodo vaikų darbas. Bet ar gi visi krutamai paveikslai nėra taip pat fantazijos, kartais labai vaikiškas, padaras?

— P. K.

Kolumbus Ameriką atrado 1492 m.

Žieminės Gėlės

Kai Žiema Nenusileido Vasarai

Puikiuose rumuose gyvena graži karalienė Žiema. Nors ir labai ji graži buvo, bet širdį turėjo šaltą kaip ledą. Nuo šalčio, kuris dvelkė nuo jos, visas gyvenimas aplinkui ją apmirdavo.

Kaip tik pasirodė ji miške, viskas, kas tik gyvas buvo, bėgo kur nors slėptis. Tik dvi paukštytės po apsnigta šaka prisiglaudusios prie viena antros tyliai kalbėjosi apie tai, kaip gera joms buvo, kai dar

gyva buvo karalienė Vasara. Vasara visus laukus ir pievas gėlėmis puošė, ir buvo gražu, malnu...

Išgirdo jų jū kalbą karalienė Žiema, susiraukė, supyko, pavydėti ėmė. Pasišaukusi į pagelbą Vėją ir šaltį, liepė jiems primarginti tokių gėlių, kurių dar niekas pasaulyje nematė, kurios būtų gražesnės ir už Vasaros gėles. Ir liepė tomis gėlėmis išpuošti langus visų rumų, visų sodžiaus namų, visų vargingiausių pirkelių.

Nuostabią tai buvo gėlės, nes, kai šaltą naktį krisdavo ant jų mėnulio spinduliai, blizgėjo įvairiomis spalvomis, kad ir akys sunku buvo nuo jų atitraukti. Bet paėmus jas į ranką, pamažu nykdavo, ašarodavo, nes nebuvo tai gėlės,

Pittsburgh'o ir visiems Amerikos lietuviams linkiu, kad Kalėdų šventės būtų pilnos džiaugsmo ir smagumo.

Tegul toji diena primena mums, jog gyvename ne tik dėl savęs, bet ir savo Tautai.

PETRAS PIVARUNAS

ALT. Sandaros Prezidentas.

Šių Kalėdų švenčių Proga Sveikinu Visus Savo Kostumerius, Draugus ir Visus Lietuvius ir Linkiu Laimingų Naujų Metų

CENTRAL DISTRICT FURNITURE CO.

Joseph Jozaitis, Sav.

Aukštos Rušies Rakandai, Karpetai, Pečiai, Elektrikiniai Refrigeratoriai ir Radios

3410-12 So. Halsted St. Chicago, Illinois
Phone Boulevard 0987

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS BEI KOSTUMERIUS ŽIEMOS ŠVENTEŠE—KALĖDOSE

Jos. ir Prudencija Rachunai AUDITORIUM TAVERN

3137 So. Halsted St. Chicago, Illinois

siūstos iš geros širdies žmonėms džiaugtis, bet kilusios iš pavydo ir pykčio.

— Ginčų laike mes pradėdame pykti, tuomet, nebeatstovaujame teisybės, bet patys save. Marleilis.

Dujos (Gas) Turi Svorį

Buvo manoma, kad dujos nei kiek nesveria. Bet paskui pasirodė štai kas: dujos pa-

čios keliai nuo žemės be jokio svorio, bet jei prileisime dujų į vamzdelį ir uždenę pasversime, tai rasime, kad vamzdelis su dujomis daugiau sveria, negu be dujų.

Jūsų darbo vaisius kiti įkainos. Stengkitės tik kad jūsų širdis būtų gryna ir teisi.

Kiekvienas darbas yra svarbus, jei jis žmogų dorina.

Talmudas.

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ VISIEMS MUSŲ KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS LINKI

JOHN PAKEL & CO.

General Build. Contractors

JOHN PAKEL

2502 West 69th Street

TELEFONAI: Grovehill 0306; Res. Republic 3767

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ LINKIU VISIEMS SAVO KOSTUMERIAMS IR DRAUGAMS

Ambrose Coal & Coke Co.

A. F. AMBROSE, Pres.

343 W. 107th Place, Chicago, Ill

Quality Coal & Coke of Any Kind and Service

Office Phone PULLman 6776; Res. 6800 S. Artesian Av.

Teisėjas

JONAS T. ZURIS

Sveikina Visus Savo Draugus ir Visą Lietuvį Visuomenę Linkėdamas LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ!

Šių Kalėdų švenčių Proga Sveikinu Visus Savo Kostumerius, Draugus ir Visus Lietuvius ir Linkiu Laimingų Naujų Metų

THE BRIDGEPORT CLOTHING CO.

J. PETRAUSKAS, Savininkas

3310 So. Halsted St. Chicago, Illinois

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS BEI KOSTUMERIUS ŽIEMOS ŠVENTEŠE—KALĖDOSE

BILL'S TAVERN

IR

Jucius Sisters Restaurant

3241 So. Halsted Street Chicago, Ill.

Šių Kalėdų švenčių Proga Sveikinu Visus Savo Kostumerius, Draugus ir Visus Lietuvius ir Linkiu Laimingų Naujų Metų

C. P. SUROMSKIS & CO.

2502 W. 69th St. Tel. Grovehill 0306

PEACE ON EARTH.. GOOD WILL TOWARD ALL MEN.. 1938

CHRISTMAS JOY

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

SVEIKINAME SAVO DRAUGUS BEI KOSTUMERIUS ŽIEMOS ŠVENTEŠE—KALĖDOSE

ROOKIE'S TAVERN

A. Gudaitis, Savininkas

3321 So. Lituania Ave. Chicago, Illinois